І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь... Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 77. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 26-го КВІТНЯ 1972 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 26, 1972 No. 77. VOL. LXXIX.

МИТРОПОЛИТ УАПЦ ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ПОВЕРНУВСЯ З АВСТРАЛІЇ

Нюарк. — У понеділок 24-го квітня в пополудневих годинах на місцеве летовище вернувся з одномісячного побуту в Австралії Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви в ЗСА Владика Мстислав. На летовищі зустрічали його Архиєпископ УПЦ в ЗСА, священики Філядельфійського, Ню Джерзького та Ню Йоркського деканатів з Архиєпископом Владикою Марком та головою Консисторії о. протопресвітером Артемієм Селепиною у проводі. Перебуваючи в Австралії, Владика Митрополит Мстислав взяв участь у Шостому Соборі Української Автокефальної Православної Церкви в Австралії, про що широко інформувала „Свобода" у своєму виданні з 22-го квітня. До Нюарку і опісля до своєї резиденції в Осередку Української Православної Церкви в ЗСА вернувся Владика Мстислав із своїм секретарем о. Юрієм Поченюком через Каліфорнію, затримавшись кілька днів у Лос Анджелесі. В неділю, 23-го квітня, Владика Митрополит Мстислав відправив там у місцевій і вщерть заповненій вірними церкві св. Андрія Архиєрейську Святу Літургію. Співслужили: митр. прот. О. Довгаль з Лос Анджелесу, прот. С. Лімонченко з Сан Франсіско, о. М. Парандовський з Сан Дієго і о. Ю. Поченюк, секретар Митрополита. Того ж дня пополудні Владику вшановано громадським обідом, на якому, поза духовенством і представниками українських православних каліфорнійських парафій, була численно представлена місцева українська громада на чолі з провідниками українських установ і організацій Лос Анджелесу.

Митрополит УАПЦ і УПЦ в ЗСА Владика Мстислав

Відповідаючи на численні привіти, Владика Мстислав поділився з присутніми своїми враженнями з подорожі по Австралії, висловлюючи при цьому найвище признання провідникам українського зорганізованого життя в тій країні, основною прикметою якого, на думку Владики, є соборність у кожній акції, зокрема на зовнішньому відтинку. З особливим зворушенням оповідав Владика про його зустрічі з молоддю та учнями українських шкіл і підкреслював дуже високий рівень організації тих шкіл, особливо в Аделаїді.

Австралійська преса уважно реєструвала побут Митрополита, подаючи докладні репортажі й численні світлини, переважно серед українських дітей, або з дитиною на руках, а один часопис в Аделаїді назвав Владику „Єпископом дітей".

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Віторок, 25 квітня 1972

НА КОНВЕНЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ „АМЕРИКАНЦІ ЗА ДЕМОКРАТИЧНУ АКЦІЮ" сенатор - демократ Джордж МекҐоверн дістав повну підтримку, як кандидат на президента у цьогорічних виборах. Конвенція відбувалася у Вашингтоні. Там же ліберальна частина учасників Конвенції відкинула пропозицію підтримати кандидатуру сенатора - демократа Гюберта Гомфрі та трьох інших кандидатів від Демократичної партії, як таких, що їх „не можна акцептувати".

ПОЛІЦІЯ І ПРИБЕРЕЖНІ ВІЙСЬКОВІ ОХОРОНЦІ заарештували у Міддлтавні, Н. Дж., 21 демонстранта проти в'єтнамської війни. Арешти відбулися в районі причалу, поблизу військових складів „Ірл", що належать до морської фльоти. Демонстранти намагалися не допустити до навантаження амуніцією військового корабля, вважаючи, що його вантажать для В'єтнаму. Демонстранти створили свою малу „фльоту" на човнах, але їх завернули до берега.

300.000 ЛЮДЕЙ ДАЛІ ТЕРПЛЯТЬ від страйку шоферів та обслуги Транспортної Компанії Ню Джерзі. Представники професійної спілки не можуть домовитися з власниками тієї компанії, які не можуть дуже підвищити заробітну платню, бо компанія працювала з дефіцитом. Запляновано передати частину автобусових ліній приватним компаніям, але шофери заявили, що будуть проти того рішуче боротись. У переговорах обидві сторони не бажають відступати від своїх вимог.

У НЮ ЙОРКУ ТЕПЕР Є НАЙБІЛЬШЕ БЕЗРОБІТТЯ, коли порівнювати кількість затруднених у місті із станом безробіття у всій країні. У порівнянні з 1970 роком, кількість безробітних у Ню Йорку збільшилася на 1,9 відсотка, і тепер досягла 6,7 відс. всього працюючого населення міста. Однак, є понад десять міст, де безробіття ще вище, бо сягає 7,2 відс.

ВІД ІМЕНИ 900 РАБИНІВ У ЗСА І КАНАДІ Рада Рабинів Америки виступила проти занадто ліберального закону про аборти в Нюйоркському стейті. На своїх нарадах у Ню Йорку ця консервативна Рада повідомила, що від літа 1970 року, коли в стейті було запроваджене ліберальне законодавство про аборти, було викинено понад 200.000 немовлят. Рада Рабинів називає це вбивством дітей і домагається скасування надто ліберального закону, за яким дозволено кожній жінці робити аборти в перших 24 тижнях вагітности.

МІЖ ЗСА І СССР ПРИЙШЛО до порозуміння щодо покращання умовин мореплавби — проголосив у Москві член партійної верхівки Фйодор Кулаков на щорічному парадному зібранні 6.000 партійців на Кремлі в роковини народин Леніна. Про подробиці того американсько-совєтського порозуміння нічого не сказано.

ДО МОСКВИ ПРИБУДЕ в найближчих днях президент Єгипту Анвар Садат: єгипетські лідери — однаково, як ізраїльські — лякаються, щоб під час перебування президента Ніксона у Москві не прийшло до такого американсько - совєтського порозуміння щодо Близького Сходу, що обидві ті країни будуть поставлені перед доконаний факт і будуть примушені прийняти накинені їм умовини миру.

АСТРОНАВТИ „АПОЛЛО 16" ВИЙШЛИ З ОРБІТИ МІСЯЦЯ, ОЧІКУЄТЬСЯ ЇХ НА ЗЕМЛІ В ЧЕТВЕР

Гюстон. — Астронавти космічного корабля „Аполло 16" полковник Джон В. Янґ, комодор Томас К. Маттінґлі і полковник Чорлс М. Дюк в понеділок 24-го квітня о год. 9:30 вечора щасливо вийшли з орбіту Місяця і тепер вертаються назад на Землю. Передбачається, що 240,000 миль, які відділяють їх від Землі, вони перелетять своїм космічним кораблем за 66 годин і очікується, що в четвер, 27-го квітня, вони осядуть на Тихому океані. Залишаючи орбіту Місяця із величезним багатством зібраних на його поверхні каміння і пороху, астронавти з великим одушевленням передавали до Контрольного Центру в Гюстоні свої спостереження про вигляд Місяця з безпосередньої віддалі, як і про вигляд віддаленої на сотні тисяч миль Землі. Пі час останнього обліту Місяця в його орбіті, астронавти випустили в тій орбіті малого, 85-фунтового сателіта, який протягом приблизно одного року кружлятиме довкола Місяця, передаючи на Землю свої „спостереження". Натомість не пощастив плян висилки місячного модуля „Оріон", щоб він цим разом розбився на поверхні Місяця, щоб можна було відповідною апаратурою зареєструвати ефекти зудару з Місяцем. Плян не пощастив тому, бо не можна було запалити ще одної ракети, яка мала штовхнути „Оріон" назад на поверхню Місяця і він тепер кружлятиме в його орбіті. Крім зразків поверхні Місяця, астронавти везуть зі собою численні фільми і фотознімки, що дозволять науковцям на Землі продовжувати свої досліди походження, віку та будови тієї плянети.

Три сенатори змагаються у правиборах в Пенсильвенії

Філядельфія. — У понеділок 24-го квітня три сенатори-демократи — Джордж МекҐоверн, Едмунд Москі і Гюберт Гомфрі мали важкий і „гарячий" день, проваджучи передвиборчу кампанію для здобуття перемоги в правиборах у Пенсильвенії. Крім здобуття голосів у правиборах, що має престижеве значення, сенатори змагалися також за більш практичного значення вислід — за 137 кандидатів на Демократичну Конвенцію. Тим часом, губернатор Алабами Джордж Воллес провадив передвиборчу кампанію у стейті Массачусетс, у якому 25 квітня також мали відбутися правибори. Демократи в Пенсильвенії у правиборах виявлять, кого б вони хотіли мати замість президента Р. Ніксона. У Массачусетсі змагання відбуваються між двома демократичними кандидатами — губернатором Воллесом й сенатором МекҐоверном. Стейт Массачусетс має дати на Демократичну Конвенцію в Маямі Біч 102 делеґати. Губернатор Воллес у своїх передвиборчих промовах атакував МекҐоверна, кажучи, що сенатор, хоч виступає проти „естаблішменту", насправді сам є частиною „естаблішменту". Із стейту Мейн повідомили, що демократи в тому стейті більше працюють для вибрання МекҐоверна на президента, чим сенатора Едмунда Москі із їхнього ж стейту.

Комісія цін не погодилась на підвишки цін на авта

Вашингтон. — Урядова Комісія Цін відкинула прохання компанії Форда про дозвіл підвищити на 4.45 відсотка ціни на деякі авточастини і на автомобілі марки „Капрі". Представник Комісії Цін пояснив, що прохання Форда було відкинене, бо у випадку піднесення цін фірма мала б більші зиски-прибутки, чим це дозволено в даний період. Рішення Комісії Цін позбавить Форда „десятки мільйонів долярів прибутку", як про це сказав представник Комісії, але речник Форда у Дітройті вияснив,що йшлося б тільки про 2 мільйони долярів річного додаткового прибутку. Тим часом Міжстейтова Комерційна Комісія вирішила стримати підвишку оплат на залізницях за перевозку вантажів. Тієї підвишки домагалися залізничні компанії до 4,5%, а в деяких випадках до 10%. Підвишка коштів за перевіз товарів залізницею мала б наступити з 1-го травня, але покищо Міжстейтова Комісія погодилась на незначну підвишку, тільки до 2,5%, доки справа буде докладніше розглянена й вирішена остаточно.

Представник Федеральної Комісії Цін повідомив, що можливо вже з 15-го травня консументи-споживачі одержать „мільйони долярів" від великих фірм, які занадто підвищували ціни й мали з того занадто великі зиски. У деяких випадках покупці будуть діставати звороти готівкою. Тепер Комісія вивчає звіти про зиски від 2 500 найбільших компаній у ЗСА.

Сім матросів скочили з корабля, приєднавшись до антивоєнних демонстрантів

Міддлтавн, Н. Дж. — Сім матросів, членів залоги військового корабля „Нітро", скочили у понеділок 24 квітня за борт у воду в той час, як навантажений амуніцією корабель поволі почав відпливати від берега. Матроси хотіли приєднатись до демонстрантів проти війни у В'єтнамі, які на невеликій віддалі пливли за кораблем „Нітро" в 17-ти малих човнах. Однак, семеро матросів не доплили до 45 демонстрантів у човнах, бо їх перехопили два катери прибережної охорони й забрали до себе на борт. Демонстранти в човнах хотіли „зупинити корабель", який мав би, за їх словами, везти амуніцію для фронту у В'єтнамі. Корабель „Нітро" відплив з бази „Ірл" у океан. Прибережна охорона відвезла сім матросів знов на корабель „Нітро". Якщо проти них і будуть застосовані якісь дисциплінарні заходи, то це залежить тільки від капітана корабля „Нітро" комадора Геррі Дейвіса. Перед цим випадком, група матросів з „Нітро" написала була до департаменту військової фльоти, що на кораблі дуже застарілі вантажні машини і що амуніцію, себто вибухові матеріяли, навантажується без дотримання протипожежних законів. Капітан Дейвіс заперечив, що його корабель є з якогось огляду небезпечним для життя матросів.

Приготовляють приїзд президента Ніксона до Києва

Київ. — До Києва прибула 24 ц. м. з Москви 20-тичленна група американських службовиків під проводом генерала Брента Сковкрофта, щоб підготовити в детайлях відвідини президента Ніксона в травні ц. р. Ця підготовна група перебувала спершу у Москві та опісля у Ленінграді, що його Президент і його почет відвідають після Москви. Київ буде останнім містом в СССР, де зупиниться Президент. Він відлетить відтіль до Ірану. Не сказано ще чи Президент, який прийняв запрошення прибути до Варшави, полетить туди під час свого перебування в СССР, чи зробить це згодом. У підготові приїзду президента Р. Ніксона до Москви, Ленінграду й Києва — полагоджувано справи охорони, комунікації, пресової служби, оглядин міста і його особливостей і т. п. подробиці.

ЗСА таврують методи пропаґанди в'єтнамських комуністів

Вашингтон. — Речниця В'єтконґу на Паризькій „мировій" конференції про В'єтнам, пані Нгуєн Ті Бінь, яка називає себе міністром закордонних справ підпільного комуністичного уряду у Південному В'єтнамі, розіслала з Парижу до всіх конґресменів і сенаторів листа з закликом, щоб вони вжили своїх конституційних прав і прикоротили президента Ніксона в його „авантурницькій" політиці, яка погрожує непередбачливими наслідками. Президент Ніксон різко натаврував такий метод пропаґанди, проголосивши через діючого пресового секретаря Білого Дому Джералда Воррена заяву, в якій стверджує, що пані Бінь видно не знає американської державної системи, за якою члени Конґресу є обраними представниками народу, що його інтереси вони заступають, і не можуть служити за предмет ворожої пропаґанди. „Ці ароґантні ходи пані Бінь — заявив названий речник Президента — очевидно не матимуть успіху, бо члени Конґресу розуміють, яка їх відповідальність". — Тим часом на В'єтнамському воєнному фронті комуністи осягнули дальші успіхи. Вони здобули міста Танкань і Дакто і наблизились до міста Контум. Комуністи заволоділи вже більш, як половиною трьох південно-в'єтнамських провінцій — Контум, в середущій частині Південного В'єтнаму, Кванґтрі у північній і Біньлонґ — найближчій до столиці Сайґону. Правда, столиця провінції Біньлонґ Анлок все ще бориться, але — за повідомленнями американських кореспондентів — південно - в'єтнамські війська скрізь відступають.

У німецькому парляменті зголосять вотум недовір'я канцлерові Брандтові

Бонн. — Консервативна опозиція супроти соціялістичного канцлера Німецької Федеративної Республіки Віллі Брандта сподівається, що вона зможе повалити уряд Брандта, схваливши йому в парляменті недовір'я. На четвер 27 квітня заповіджено зголошення відповідного внеску в нижчій палаті західньо-німецького парляменту, „бундестаґу". Вправді опозиційна Християнсько-демократична партія розпоряджає тільки 246 голосами проти 249 бльоку соціял-демократів і вільних демократів, але опозиція сподівається, що частина вільних демократів стримається від голосування. Лідер Християнсько-демократичної партії, 46-річний Райнер Барзель, буцім-то переконаний, що уряд Брандта в найближчих днях упаде і тоді він, Барзель, стане канцлером. Канцлер Віллі Брандт виголосив у понеділок 24 квітня промову через радіо, в якій апелював до підтримання його, перестерігаючи перед важкими наслідками будь-якої внутрішньої кризи в Західній Німеччині. Він заповів виголошення великої промови в парляменті в обороні своєї політики. Упадок Віллі Брандта перекреслив би ратифікацію пактів неаґресії з Совєтами і Польщею.

У Чіле відбулись антиамериканські демонстрації

Сантіяґо. — У столиці Чіле Сантіяґо відбувається міжнародна Конференція держав, членів ОН, у справах торгівлі, міжнародної валюти і допомоги країнам, що розвивають свою економіку. Під час перших днів нарад дійшло до антиамериканських демонстрацій та виступів як на конференції, так і перед будинком, де вона проводиться. Назовні відбулася антиамериканська „протиімперіялістична" демонстрація, зорганізована комуністами та „лівими революційним рухом". Демонстранти спалили американський прапор. Щоб їх охолодити, поліція вдалась до водяних помп та сльозоточивих газів, і так розігнала бурхливих демонстрантів. А на Конференції представники комуністичного Китаю, Куби, Албанії виступали з обвинуваченням ЗСА в „імперіялізмі" у В'єтнамі, в „економічному наступі" на малі країни тощо, і ніхто з червоних промовців не згадував про мільйони долярів, які видає Уряд ЗСА для економічної допомоги багатьом країнам. Американський представник на Конференції П. Петерфі відповідав у тон червоним промовцям, сказавши, що їхня пропаґанда не допомагає слабо розвиненим країнам і „не варта стертого п'ятака". Може вона й варта чогось у країнах під червоними режимами, сказав американський делеґат, а тут ця пропаґанда не грає ніякої ролі, бо на форумі ОН відомий справжній стан справ. Конференція триває.

ДЕМОНСТРАЦІЯ В ОБОРОНІ НЕСКОРЕНИХ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія (Б.) — В повені демонстрацій у більших скупченнях українського поселення в обороні прав людини в Україні, прийшла черга і на місто „братньої любови" — Філядельфію. Створений для цієї цілі Громадський Комітет, очолив голова місцевого Відділу Українського Конґресового Комітету — д-р Іван Скальчук. На засіданні 19-го квітня 1972 р. вирішено відбути демонстрацію в суботу, 6-го травня 1972 коло будинку міської Управи, на Дж. Ф. Кеннеді Пляза, в год. 1-шій по пол. Промовцями на демонстрації будуть визначні політично-громадські діячі з американського та українського світу.

ЗВЕРНЕННЯ

РАДИ ДИРЕКТОРІВ УККА ТА УКРАЇНСЬКИХ ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І УСТАНОВ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В ЗСА

Громадяни!

Ми, члени Ради Директорів Українського Конґресового Комітету Америки і представники Українських Центральних Організацій, присутні на нараді Ради Директорів в дні 15 квітня 1972 року в Ню Йорку

Проголошуємо

скликання Одинадцятого Конґресу Українців в Америці. Цей Конґрес радитиме в Ню Йорку в місяці жовтні, в днях 6, 7 і 8, в готелі „Коммодор". Ми свідомі великого значення цього Конґресу для справи Визволення й Волі Українського Народу.

Немає сумніву, що події, які відбуваються в Україні, а саме: арештування і ув'язнення в концтаборах українських культурних діячів, переслідування духовенства і вірних, палення історичних архівів, нищення вікових мистецьких пам'яток та урядова русифікація — є новим генеральним наступом імперіялістичної Москви проти українського народу з метою зламати його прагнення до свободи і національного державного відродження.

Цей наступ Москва поширює іншими методами і на українців, що живуть у Вільному Світі, намагаючись підступними засобами, фальшивими відомостями ламати дух вільних українців, захитувати їхню доцьогочасну стійкість, впливати на них, щоб змінили своє наставлення до ситуації в Рідному Краю, і цим розбивати внутрішню силу та нівечити організовану працю українців у Вільному Світі, зокрема тут, в Америці. Ворог не перебирає в методах боротьби, — тому Одинадцятий Конґрес Українців в Америці повинен:

— Заманіфестувати повну готовість Української Національної Спільноти в З'єднаних Стейтах Америки стати на захист прав нашого народу в нашій Батьківщині.

— Затаврувати і засудити московський колоніялізм в Україні.

— Пригадати Вільному Світові, що спротив українського народу імперіялістичній комуністичній Москві датується від 1918 року, і він виявлявся у війні, що її вели регулярні армії УНР і УГА, у збройних повстаннях боротьби, що триває й досі.

— Пригадати світові страхітливий засіб, яким Москва вирішила зламати спротив українського народу 40 літ тому, зорганізувавши в Україні штучний голод, коли то в літах 1932 - 1933 у важких голодних муках згинуло понад шість мільйонів українського населення в Україні.

— Пригадати світові черговий етап зорганізованої боротьби українського народу проти Москви в рядах створеної 30 років тому Української Повстанчої Армії.

— Висловити подив українському народові в Україні за його невгнутість перед московським окупантом і скріпити в ньому віру, що день Визволення, Волі і Незалежности гряде.

— Запевнити український нарід, що його брати і сестри в Америці, які прибули сюди чи тут уже народжені, продовжуватимуть допомагати йому в його боротьбі за визволення, поширюючи правду про Україну і з'єднуючи їй приятелів в англомовному світі.

Стоїмо на порозі XI Конґресу Українців в Америці. На ньому всі його учасники - делеґати матимуть змогу розглянути і оцінити діяльність Українського Конґресового Комітету Америки за час від X Конґресу, що відбувся в жовтні 1969 року, до жовтня 1972 року. На ньому делеґати повинні також устійнити спільними зусиллями програму праці УККА на майбутнє.

Ми переконані, що всім членським організаціям, які працюють в систему УККА, напевно залежатиме на тому, щоб їх репрезентаційна організація, керуючись інтересами ЗСА, діяла якнайсправніше, а в своїй праці і цілях керувалась виключно добром поневоленого, але нескореного українського народу.

Зваживши всі ті моменти, кличемо Вас, Громадяни і громадянки, до повної консолідації всіх наших національних сил, до активної участи у цьогорічному XI Конґресі Українців в Америці.

Нехай цей Конґрес стане могутньою маніфестацією вільних українців у великій Країні Волі.

Ню Йорк, 15 квітня 1972 р.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

(Склад Керівних Органів УККА та виказ Центральних Організацій і Установ, які працюють в його системі, подані на 4-ій сторінці в цьому числі)

(Склад Керівних Органів УККА та виказ Центральних Організацій і Установ, які працюють в його системі, подані на 4-ій сторінці в цьому числі)

„ВИХОВУЮТЬ" МОЛОДЬ НА ЗАКАРПАТТІ

На партійних зборах в Ужгороді, як інформувала „Радянська Україна" з 13 квітня, „велику увагу було приділено питанню виховання населення в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, проти будь-яких проявів ворожої ідеології", головно серед молоді. Задля кращого „виховання" молоді будуть змобілізовані преса, кіно, радіо, телевізія, лектори.

ВЕСНЯНА КАМПАНІЯ УНС

Проголошена Головним Екзекутивним Комітетом весняна організаційна кампанія Українського Народного Союзу продовжується і розгортається, доказом чого може послужити факт, що кількість приєднаних у цьому році нових членів переступила у вівторок, 25-го квітня, 1,000 осіб. Як відомо, метою теперішньої весняної організаційної кампанії є доповнити кількість приєднаних в цьому році нових членів до 2,600 до кінця червня. До 21-го квітня було зорганізованих 982 нові члени, отже до наміченої мети бракувало ще 1,618. Від того часу до вівтірка, 25-го квітня, до Головної Канцелярії УНС вплинуло 48 нових подань про прийняття в члени, отже загальна кількість приєднаних до того дня нових членів виносила вже 1,030. Тим самим, до встановленої до кінця червня цього року організаційної квоти бракує ще 1,570 членів. В останніх днях більше подань про прийняття нових членів прислали: секретар 42-го Відділу в Пассейку Петро Головачук (6 нових членів), головний радний і обласний організатор Степан Гавриш (5 членів) та секретар 233-го Відділу в Лорейні Богдан Дейчаківський і секретар 175-го Відділу в Дітройті д-р Іван Смерека по чотири нові члени.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції, Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

40-річчя Великого Голоду

У 1972-му році сповнюється сорокріччя трагічної події, яка залишиться вічно ятріючою раною на тілі і в душі нашого народу — сорокріччя Великого Голоду. Найавторитетніші західні і еміграційні дослідники совєтської соціяльної системи прийшли до однозгідного висновку, що це був голод штучний, політичний, який мав своєю ціллю підірвати основну субстанцію українського народу — селянство, цих „дрібних власників", які, на думку Леніна і Сталіна, були основною перешкодою на „шляху до комунізму". Одержимі божевільною ідеєю індустріялізації країни і колективізації сільського господарства, Сталін і його Політбюро вирішили величезні фонди для переведення індустріялізації випомпувати з села. На Україну і Кубань для переведення колективізації кинуто з Московщини десятки тисяч комуністів, які з поміччю місцевих яничарів відбирали у селян останнє збіжжя і висилали його до Росії або на експорт до Західньої Европи по демпінгових цінах, щоб купувати там трактори, фабричні верстати і іншу машинерію, рівночасно заганяючи селян у колгоспи. Не зважаючи на стихійний пасивний і активний спротив селянства колективізації, що його приходилось здушувати збройною силою, перекинутих на українські землі дивізій, на 1 липня 1932 р. колгоспи і радгоспи охоплювали вже 69 відс. сільських господарств. Селяни, щоб не віддати в колгоспи свою худобу, масово її різали. І тоді в тій обложеній, пограбованій Україні почався голод, що його не знала тисячолітня Україна. В першому наступі на село большевики зазнали були поразки, і тоді Сталін у своїй статті „Запаморочення від успіхів" послабив темп околгосплення українського селянства, склавши вину на низових комуністів. Другим штурмом хребет селянства був зламаний. Порівняльні статистичні обчислення встановлюють цифру в 7-10 мільйонів заможних і незаможних українських жінок, чоловіків і дітей, що згинули в голодових муках.

У 1942 році, під час німецької окупації по всіх селах Східньої України спонтанно висипали могили в пам'ять батьків, братів і сестер, що згинули від створеного Москвою голоду. На еміграції видано кількапраць, присвячених цьому трагічному переєдові в історії нашого народу. В 40-ві роковини Великого Голоду наші Церкви і центральні громадські організації СКВУ, УККомітет, КУК, організації в Німеччині, Франції, Австралії і країнах Латинської Америки напевно широко відзначать жалобними зборами, демонстраціями і відповідними публікаціями народовбивство, заздалегідь заплянуване у Москві і з нелюдською жорстокістю переведене. Про Великий Голод 1932-33 року на Україні треба широко поінформувати чужинецькі громадянства, Об'єднані Нації, уряди і суспільно - політичні установи всього світу, як страшну пересторогу, що слова „серп і молот — смерть і голод" загрожують кожній ще не опанованій комуністами країні.

Сорок років — довгий час, протягом якого відійшла і прийшла нова ґенерація. Голод 1932-33 року, що страшною примарою стоїть в очах сучасників - українців, старших людей, для молоді — лише „історія", подія, яку може вона утотожнювати з такими трагічними подіями в давній історії України. Але це був, як сказано, політичний голод, це була „облога України", ведена її споконвічним ворогом червоною Москвою. І наша молодь, як і молодь чужинецька, мусить це зрозуміти, щоб збагнути суть антинародного большевизму - комунізму і московського захланного імперіялізму.

Гідним відзначенням пам'яті мільйонів жертв голодової смерти в 1932-33 р. був би величний пам'ятник, збудований в одній із столиць західнього світу.

Риск Президента

Теперішня офензива комуністів у В'єтнамі виявляє на ввесь зріст риск, що його взяв на себе президент Ніксон. Він придумав „в'єтнамізацію" війни, як найкращу можливість, щоб не капітулювати перед комуністами, але й відтягнути Америку з тієї нещасної війни. Теоретично калькуляція була логічна і правильна: можна було припускати, що коли поставити на ноги, вишколити й озброїти мільйонову армію південних в'єтнамців, то вони самі зуміють оборонити свою державну волю. Згідно з доктриною Ніксона, що Америка допомагатиме тим, які самі будуть боротися, Президент ніколи не твердив, що забере з В'єтнаму всі без вийнятку роди збройних сил. Але півмільйона американських вояків вже вернулися додому.

А втім, комуністична офензива і її безперечні успіхи виявили, що навіть одного мільйона війська Південного В'єтнаму, підтримуваного американським летунством, замало, щоб відбити напасника. Протягом уже майже місяця, коли ворог наступає, він не спромігся здобути нищівної для волі Південного В'єтнаму перемоги, але піддав під поважну загрозу ту волю, завоювавши значну частину країни. Маючи ще у свіжій пам'яті досвід з української визвольної війни, українцям легше зрозуміти глибінь риску, що його взяв на себе Ричард Ніксон. Як за прадавніх часів, так само тепер вартість вояка не у зброї, яку він має, а в його духовій настанові. Ані національної свідомости, ані державного патріотизму не можна прищепити військовою муштрою.

Опозиціонери президента Ніксона кричать: Америка зробила вже досить для Південного В'єтнаму, і якщо й мільйон його вояків не може перебороти кількадесяти тисяч ворогів — то на це нема ради, хой там запанують комуністи. Це легко сказати, але наслідки для престижу Америки й для майбутности всієї Південної Азії можуть бути страхітливі. Невідомо теж, як американські громадяни в масі поставляться до Ричарда Ніксона, який діяв у найкращій вірі, але зробив ту помилку, що не врахував ступня національно - державної зрілости південних в'єтнамців. Якщо найближчі дні-тижні докажуть, що тієї зрілости не було й нема, то тріюмфуватимуть комуністичні агресори.

В. Ткач

КОМУНІСТИЧНИЙ НАСТУП У В'ЄТНАМІ — ІНТРИҐА МОСКВИ

Західньоевропейська преса і громадська думка багато уваги присвячують політичним потягненням Уряду ЗСА. Це зрозуміла річ. Бо хоч Европа й намагається „стати на власні ноги", вона ще певно довгий час буде узалежнена від свого потужного американського протектора.

Тепер преса країн Західньої Европи багато пише про наступ, що його розпочали комуністичні партизани і, найголвніше, реґулярні частини армії Північного В'єтнаму, а також про реакцію американського уряду у формі посилених летунських бомбардувань не тільки у прифронтовій смузі, але й на території Північного В'єтнаму.

Треба ствердити, що війна у В'єтнамі є непопулярною в усіх політичних колах Західньої Европи. Але є нюанси у виправданні такого неґативного н а ставлення. Якщо одні з пацифістичних елементів, з причин свого більш чи менш просовєтського наставлення, засуджували й засуджують війну у В'єтнамі, то інші вважають, що заанґажування ЗСА у В'єтнамі дало можливість Москві розгорнути свої інтриґи на европейському континенті. Дехто навіть уважає, що якби ЗСА не були зайняті війною в Азії, то Москва не відважилася б на агресію проти Чехо - Словаччини.

Тепер та частина західньоевропейської преси, яка, коли її навіть не вважати за просовєтську, в кожному разі вірить у можливість „відпруження" з СССР, виразно осуджує останні потягнення американського уряду і, зокрема, през. Ніксона, який особисто наказав американському летунству взяти участь у нинішній фазі в'єтнамської війни й інтенсифікувати бомбардування з повітря. Інші, хоч і з жалем подають відомості про перебіг воєнних дій у В'єтнамі, проте виказують зрозуміння до останніх потягнень през. Ніксона і дошукуються арґументів для виправдання його політики.

Чуємо голоси, які вважають, що Ніксон був змушений вчинити власне так, а не інакше, і що йому в цій ситуації нічого іншого не залишалося, як спробувати ще раз стримати катастрофу, яка звисла над Південним В'єтнамом. Бо крім розважань на ту тему, чи міг би американський Президент безчинно придивлятися інвазії території Південного В'єтнаму, справа є ясною, що сучасний комуністичний наступ спровокований ніким іншим, як Москвою. Вона хоче цим вибити всі атути з карт през. Ніксона, що він їх нібито почав збирати останнім часом.

Поперше, можновладцям у Кремлі, очевидно, залежить на тому, щоб Ніксон не був обраний поновно президентом ЗСА весни цього року. А ситуація у В'єтнамі ускладнює внутрішнє становище в ЗСА і зменшує шанси Ніксона вийти переможно з виборів.

Подруге, комуністичний наступ під цю пору загрожує розривом ЗСА з червоним Китаєм, відносини з яким оце тільки недавно, після подорожі Ніксона до Пекіну, почали нібито налагоджуватися. Звичайно, всяке відпруження поміж ЗСА і червоним Китаєм не на руку Москві. І тому вона готова зробити все від неї залежне, щоб такому відпруженню перешкодити. Червоний Китай, правдоподібно, почуває себе більш загроженим збоку Москви, ніж американською присутністю у В'єтнамі. Але, якби він не протестував проти дій американського летунства у В'єтнамі, це дало б нагоду Москві кричати про „змову" поміж Китаєм й американськими „імперіялістами", про зраду Китаю справи „інтернаціонального комунізму" і т. п. І тому Китай мусить протестувати проти останніх потягнень през. Ніксона у В'єтнамі. Але — чи це скінчиться лише протестами, чи справи зайдуть аж так далеко, що американсько - китайське відпруження опиниться, принаймні на деякий час, у сліпій вулиці?..

Та найбільшу ролю грає в цьому, певно, запляновани подорож Ніксона до Москви в травні ц. р. Якби през. Ніксон до Москви поїхав після того, як інвазія Південного В'єтнаму з півночі стала вже доконаним фактом, то як виглядали б його розмови з комуністичним керівництвом у Кремлі?! Він мусів би вести переговори з позиції „на колінах"! Про що тоді можна було б „домовлятися"?

На *наш погляд*, Москві навіть не йдеться про те, щоб Північний В'єтнам переміг. Їй ідеться про те, щоб ЗСА були якнайдовше заанґажовані у цій війні і мали зв'язані руки в інших частинах світу. Коли ж през. Ніксон зумів відтягнути велику частину американських вояків з В'єтнаму і вже нібито можна було надіятися на кінець американського заанґажування у цій війні, Москва створює таку ситуацію, в якій американський Уряд не може собі дозволити піти на цілковиту втрату престижу.

Покищо треба, очевидно, ствердити, що політика американського Уряду натрапила на нові і, може, непередбачені труднощі. І це ще раз яскраво підкреслює перфідність совєтських потягнень. А якщо так, то преса і громадська думка в Західній Европі зробила б ліпше, якби не піддавалася спокусі критикувати Ніксона і підкреслювати труднощі, в яких він опинився. Бо все ж таки Західня Европа без допомоги ЗСА була б здана на ласку й неласку СССР.

Леонід Полтава

„МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ"

Здається, ні працівникам українського вільного театру в діяспорі, ані тисячам їхніх глядачів не відомо, що в світі вже 10 років мало б існувати особливе свято — „Міжнародний День Театру". Правда, в Парижі, в „Театрі Націй" ідуть час від часу п'єси не лише французькі, але й там не згадують про „Міжнародний День Театру", визначений 10 років тому на 27 березня кожного року.

У чім річ? Театр притягає увагу мільйонів глядачів у всьому світі, театр — це, здається, найдавніше мистецтво, а тому святові (та ще й міжнародному!) світ не приділяє уваги? У ЗСА в колах Об'єднання Мистців Української С ц е н и, ОМУС, про це „свято" ніхто не знав, а коли й довідався — не бажав про нього знати.

Справа в тому, що „Міжнародний День Театру" був проголошений у 1961 році з ініціятиви підпорядкованого б о л ь ш евицькій Москві „Міжнародного І н с титуту театру". Той інститут, щоправда, об'єднав довкола себе авторів і театральних діячів з більше як 50 країн світу, але не просто собі акторів, драматургів, режисерів та інших працівників сцени, а обов'язково „прогресивних". Про ту „прогресивність" свідчить і девіза, вибрана Інститутом для відзначення 27 березня, як „Міжнародного Дня Театру": „Театр — засіб взаємозрозуміння і зміцнення миру між народами". У висліді запропонованого комуністами „міжнародного свята" не визнала навіть густо пронизана червоними та лібералами Міжнародна Комісія в справах науки і культури при ОН, ЮНЕСКО, а „Міжнародний День Театру" відзначають тільки в СССР, де все робиться під державним батогом.

Цьогорічне в і дзначення „Міжнародного Дня Театру" відбулося в Україні під знаком „взаємовпливів і взаємозбагачення театральних культур". Українські театри за власним бажанням, чи ні, показували в березні 1972 р. п'єси драматургів: російських, литовських, білоруських, грузинських, молдавських та інших, аби тільки не українських! Такий був „указ". Київська „Радянська Україна" з 26 березня так трактувала справу:

„У цьому році Міжнародний День Театру в нашій країні відзначається в умовах, коли ввесь радянський народ готується до знаменного ювілею — 50-річчя утворення Союзу ССР. За півсторіччя в єдиному руслі радянського театрального мистецтва злилися десятки річок — театральних культур національних республік".

Підневільний у к раїнський театр в Україні має пропаґувати „виховання людини в комуністичному дусі", а до того ще й „злитися" в єдиному річищі з іншими. Вже є й деякі наслідки такого „злиття": по всіх великих містах України поруч з україномовними працюють російські театри, а в Одесі, Харкові, Донецьку, Миколаєві, Ворошиловграді їх кількісно більше, як українських. Дискримінацію українського театру в Україні видко ще й з того, що, наприклад, у Парижі, в „Театрі Націй" вже кілька разів виступали московські МХАТ, Малий Театр, ленінградський ім. Пушкіна, театр ім. Вахтангова — і ні разу там не було українського, білоруського, грузинського чи якого іншого театру з СССР.

Та із совєтських „святкових" заяв з нагоди „Міжнародного Дня Театру", якого світ не відзначає, довідуємося про ще одну чорну правду: в СССР працює 529 професійних театрів, а вистави дають вони тільки 45-ма мовами народів Совєтського Союзу. „Большая Советская Энциклопедия", т. 50, у розділі „Мови народів СССР", сторінки 114-116, називає понад 100 мов націй, народів і народностей у Совєтському Союзі. „Правда" з 29 березня 1972 р. інформувала про видання КПСС в СССР „108 мовами". Отже, десятки народів у СССР Москва вже позбавила права мати власний національний театр, з виставами рідною мовою!

З цих прикладів випливає логічний висновок, що українська спільнота у вільному світі повинна особливо дорожити своїм національним театром у всіх його проявах — для великих і малих, дорослих і дітей, з акторами-людьми і акторами - ляльками. Нещодавно відновлене Об'єднання Мистців Української Сцени, ОМУС, і все українське театральне життя в діяспорі починають набирати це більшого, особливого значення в нашому культурному житті — у світлі ґеноцидних фактів московської театральної політики на нашій Рідній Землі.

ЛЬВІВСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ

У Львові відбулася конференція письменників, членів місцевого Відділу Спілки Письменників УССР, у якій взяли участь: А. Буличова, Р. Іваничук, А. Пастушенко, М. Романченко та ін. „Багато добрих слів було сказано про творення єдиної соціялістичної культури", писала „Літературна Україна" з 28 березня: „Учасники конференції дали рішучу відсіч нападкам буржуазних ідеологів, які стараються всіляко применшити наші здобутки". Не названо, про кого з „буржуазних ідеологів" ішла мова та які саме їхні праці дістали „рішучу відсіч".

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

З листів до Редакції

ПРИМІТИВІЗМ ЧИ ПОЛІТИЧНА БЕЗГРАМОТНІСТЬ?

Кілька років тому одна українська співачка, чхаючи на русифікацію в Україні, на власному концерті співала московські пісні, щоб догодити москалям. Ця подія трохи призабулась, хоч реакція на неї була гостра. В „Свободі" з 25 лютого ц. р. читаю, що вже друга українська співачка виступала перед американцями з московськими піснями в „оригіналі", як хвалиться дописувач, щоб доказати, що без московської мови український концерт не буде досить культурний. Як видно, московська мова „ушляхетнює" українську, бо краще звучить, ніж українська. Що це? Примітивізм чи політична безграмотність? Думаю, що одне й друге!

Як можуть українські співачки співати мовою ворога, який ув'язнює, мучить голодом і отруює оборонців нашої мови і культури В. Мороза, Ів. Дзюбу, Ів. Світличного, В. Чорновола, Є. Сверстюка і інших? Тож сьогодні перший - ліпший Брежнєв скаже: „Ми не можемо забороняти в Україні українцям любити російську літературу і мову, коли навіть в Америці буржуазні націоналісти люблять російську мову і в своїх концертах співають російські пісні".

Безумовно, коли б в Україні не було терору і знущань над українським народом, то московська пісня була б не винною, і ніхто на це не звернув би уваги. Але тепер, коли сотні тисяч українців мучаться по таборах, терплять фізичні й моральні знущання, то уявімо собі, що вони подумають, коли довідаються, що в свобідній Америці українці пропаґують московську мову, а свою занедбують.

С. Мілянський
Ню Гейвен, Конн.

КРИТИКА КРИТИКИ

Читав я статті д-ра Сосновського та д-ра Галамая і набрав враження, що д-р Галамай, вживаючи старого політичного трюку, створив собі потрібного йому Сосновського, щоб пізніше його повалити. Д-р Сосновський писав, чи варто орієнтуватись на націоналістичний чи на комуністичний Китай. Він не протиставляв орієнтацію на комуністичний Китай орієнтації на власні сили. Він обговорював також тему протиставлення національних інтересів ідеологічним переконанням. Обидві теми зв'язані між собою і найбільше на часі.

Усім відомо, що провід ОУН-бандерівців з ідеологічних мотивів шукає підтримки націоналістичної Формози у боротьбі проти комуністичного режиму в СССР. Підозріваю, що читачам „Свободи" було б куди цікавіше почути щось на цю тему від людей, які ту концепцію підтримують.

М. Мельник
Кент, Огайо.

ПРО „НЕВИДИМІ СТИГМАТИ"

З приводу появи моєї книжки „Невидимі стигмати" появились у „Свободі" з 7-го і 8-го квітня ц. р. статті п. Миколи Галева. Шановний рецензент був ласкавий висловитися похвально про мою працю, але, на жаль, він невірно переказує деякі її фраґменти, а саме ті, що стосуються до справи Патріярхату і до справи Верховного Архиєпископа. Микола Галів приписує мені твердження, яких в моїй книжці нема і які не відповідають дійсності. З уваги на важливість згаданих проблем прошу довести ласкаво до відома читачів „Свободи" наступне пояснення:

Посилаючись на мою книжку, Микола Галів пише: „Належить з підкресленням сказати, що пропозицію Митрополита (Йосифа Сліпого піднести УКЦеркву до гідности Патріярхату) соборові отці прийняли".

Наведене вище твердження Миколи Галева — витвір фантазії, в ньому нема жадного слова правди. Пропозиція Митрополита Йосифа Сліпого не була предметом дебатів Ватиканського Собору ні того дня, коли Митрополит промовляв, ні на жадній пізнішій сесії. Ця пропозиція ніколи не була поставлена на голосування, отже й не могла бути прийнята соборовими отцями. Справа Київсько - Галицького Патріярхату взагалі не була предметом нарад Ватиканського Собору. Ватиканський Собор займався справою Патріярхату з приводу нарад над Декретом про Східні Католицькі Церкви, але розглядав цю проблему в загальному аспекті, як традиційну форму управління у Східніх Церквах, не торкаючись окремих, з'єднаних з Апостольською Столицею Східніх Церков.

Недокладно переказав шановний рецензент також справу Верховного Архиєпископа. Юридичні підстави Декларації Східньої Конґреґації, яка ствердила, що львівська Митрополія має статус Верховного Архиєпископства і що львівський Митрополит Йосиф Сліпий є Верховним Архиєпископом, Микола Галів зредукував до папських булль з 1596 і 1807 рр., але промовчав кодекс східнього церковного права з 1957 року. А саме згаданий кодекс впровадив в ієрархічний устрій Східніх Церков ступінь Верховного Архиєпископа і встановив компетенції його влади, що уможливило Східній Конґреґації винести рішення, що львівський Митрополит є Верховним Архиєпископом.

Ще одна неточність, яку читачі статтей Миколи Галева могли б зарахувати на моє конто. Шановний рецензент називає Верховного Архиєпископа К а рдинала Йосифа Сліпого „Слугою Божим". Згідно з термінологією Католицької Церкви титул Слуги Божого належить лише покійним богоугодникам, що про них Церква веде процес беатифікації і канонізації.

Мілена Рудницька
Мюнхен, Німеччина

о. М. М. Соловій, ЧСВВ
Оттава, Університет св. Павла

НА МАРҐІНЕСІ БРОШУРИ ПРО ПАТРІЯРХАТ

(10)

Багато писалося у нас і пишеться, що треба нам „повертати до наших східніх традицій", але це зійшло майже на фразу, бо ті самі, що найбільше побиваються за „східні традиції", їх не респектують і їх не додержуються! Або дні „традиції" відреставровується, а інші, не раз важливіші іґноруються! Або східньою традицією проголошується латинський крам, наприклад надмірну централізацію в Церкві! А найгірше, коли про традиції починають викладати миряни, які не мають для того належної освіти — богословської, канонічної та історичної, хоч у своїй фаховій ділянці можуть бути знаменитими знавцями. До таких „спеців" від східніх традицій можна б застосувати римську засаду: Ne sutor ultra crepidam! ...

Патріярх та його постійний Синод

Важливе місце в структурі Східнього Патріярхату займає т. зв. „Перманентний Синод" („Сінодос Ендемуза"). О. В. Поспішіл подає про нього такі інформації:

Перманентний Синод із Патріярхом виконує щоденну адміністрацію. Він складається з Патріярха та чотирьох єпископів. Двоє з них є резиденціяльними єпископами і призначаються на 5 років. Ними є два найстарші по висвяченні єпископи. Третього члена Перманентного Синоду вибирає Патріярх, а четвертого єпископи. Перманентний Синод у такому складі має збиратися бодай три рази на рік і вирішувати з Патріярхом важливіші справи. Справи меншої ваги може вирішувати сам Патріярх, і ці справи повинні бути визначені в Конституції Патріярхату даної Церкви або в патріярхальних статутах (стор. 50-52).

Однак, такі справи, як встановлювати нові закони чи постійні постанови, творити нові єпархії і вибирати єпископів, може тільки Синод всіх єпископів під проводом Патріярха. Сам же Патріярх не може нічого вирішувати без згоди свого Синоду. Ця залежність Патріярха від Перманентного та Єпископського Синодів випливає із самого характеру його влади, себто із засади соборности чи колеґіяльности. У деяких Патріярхатах на Сході патріярша влада навіть дуже обмежена, наприклад, у сучасних Патріярхатах Сербії, Болгарії та Румунії. Крім того - православні патріярхи враз із своїми Синодами в такій чи іншій мірі залежні й від державної влади, наприклад, у Греції та в Патріярхатах під комуністичним режимом.

В останніх д е сятиліттях православні каноністи, головно ж греки, намагаються ввести ще більше обмеження влади патріярха, головно ж поза властивою патріяршою територією. І так, коли покійний патріярх Московський Алексєй надав 10 квітня 1970 р. Російській Церкві статут Автокефалії і визнав її як „Автокефальну Православну Церкву в Америці", то проти цього гостро зареаґував царгородський (екуменічний) патріярх Атенагорас. Він видав письмо, в якому виказує, що на підставі канонів Східніх Церков жадний патріярх не може сам встановити Автокефальної Церкви, бо це належить до Вселенського Собору. Навіть існуючі Автокефалії в Православних Церквах потребують свого потвердження майбутнього В с еленського Собору (стор 48-49).

З цього бачимо, що Східне Канонічне Право з одного боку створює основи для патріярхального устрою, але з другого сильно обмежує надепископську владу самого патріярха. Він аж ніяк не є тим церковним „самодержцем", якими пробували бути деякі з царгородських патріярхів, головно ж за турецького панування, або як пробував ним бути, наприклад, славнозвісний Московський патріярх Никон (1652-1667). Може й оправдана боротьба Никона п р о т и встрявання царської влади у церковні справи скінчилася тим, що його скинули із патріяршества, а за 50 років цар Петро І окасував і саму установу Патріярхату (1721 р.). І так упродовж 200 років Російською Православною Церквою (до якої теж протиканонічною д о р огою приєднано Українську Православну Церкву в 1685 р.) управляв „Святіший Правлячий Синод" (від 1721 р. до 1918 р.).

Згадуємо ці речі з історії Православних Церков, щоб переконатися, якою була патріярша влада на Сході. У нас часто, роблячи відклики до „східніх традицій", твердять, що на них, а не на постановах „в а т и канських чиновників", треба нам „будувати" патріярший устрій. Але мало-хто прецизує, на яких східніх традиціях треба нам — українцям — розбудовувати патріярший устрій, патріяршу владу, патріярші права та привілеї. Брак відповідних наукових праць з цієї ділянки і брак консультації наших знавців церковного права, догматики та церковної історії довів до того, що у нас часто пишеться і говориться про патріярхальний устрій наразок латинського к а н о н і чного права, яке вже й самі латинники стараються зреформувати, наприклад, перебудувати його на соборно-„демократичних" принципах і відкинути централізаційні засади.

(Далі буде)

Українка в числі 12 найкращих учасників змагань із „спеллінґу"

Анна Пілїп

Джерзі Сити. — Вже 17-й рік провадиться в Гудсонському повіті в Ню Джерзі, цього року за спонзорством щоденника „Джерзі Джорнал", конкурс на краще вміння „спелувати" англійські слова. Між 12-ма найкращими учасниками конкурсу є молода українка Анна Пілїп, чию фотознімку помістила газета „Джерзі Джорнал" з 19 квітня. Анна Пілїп, дочка п-ва Пілїпів, батько якої працює в УНСоюзі, вчиться в 16-й школі в Джерзі Сити, постійно перебуває на почесній листі, у шкільній оркестрі вона грає на клярнеті; наступного року майбутня вчителька буде студіювати в Ферріс Гайскул. Конкурс триватиме впродовж двох днів у приміщенні Гудсонської католицької школи, а про його висліди буде повідомлено 27 квітня — з 12 учасників хтось стане чемпіоном повіту.

Академічне Т-во „Обнова" у Філядельфії

Філядельфія, Па. — 18-го березня ц. р. відбулися звичайні загальні збори Українського Католицького Академічного Товариства „Обнова" ім. Митрополита Андрея Шептицького у Філядельфії, на яких обрано нову Управу: д-р Володимир Бачинський — голова, д-р Юрій Бережницький, мгр Лідія Ганас, мгр Тарас Печерський і Роман Ярош — члени Управи, та Контрольну Комісію: проф. Микола Остапяк, проф. Климентина Кульчицька і п-і Теодосія Брикович.

Відповідальність перед історією за нову добу, за те якою вона буде, тяжить на всім людстві, тяжить безпосередньо й на всім українськім суспільстві, в тому і на нашім Т-ві „Обнова". Його відповідальність тим більша, що з-поміж інших вона як академічне товариство в першу чергу покликане для кристалізування серед своїх членів правильного, згідно з християнськими засадами, розуміння всіх проблем, яких стало чимраз більше і через членів мимоволі впливати на їхнє оточення. Як товариство з міжнародним форумом воно має ще більше і можливостей й обов'язків.

До того ж, маючи тепер можливість працювати на новім статуті зредаґованім у достосуванні до постанов Вселенського Собору Ватиканського II. і виданім вже в 1967 р. Українським Католицьким Університетом в Римі, та узгідненім і схваленім всіма нашими Владиками з цілого світу — Управа рішена доложити всіх старань, щоб скріпити останніми роками змалілу діяльність Т-ва. Вона приступає до праці з вірою в активність усіх його членів, з надією в зрозуміння його завдань та із сподіваннями на підтримку громадянства.

Т. П.

Мистецька виставка Дарії Гуляк-Кульчицької у Вашингтоні

30-го квітня відбудеться від 9:30 ранку до 6 вечора індивідуальна виставка молодої малярки Дарії Гуляк-Кульчицької в залях церкви св. Родини. Мисткиня Дарія Гуляк - Кульчицька, дружина професора східньо-европейської історії Янґставнського університету в Огайо, недавно виставляла свої образи в Клівленді, в окремій виставці, під патронатом Організації Українських Професіоналістів великого Клівленду. Дарія Гуляк - Кульчицька закінчила студії у Отавському та Дітройтському університетах, де одержала бакаляврат з хемії та біології. Вашингтонська виставка 30-го квітня ц. р. відбудеться під патронатом 78-го Відділу Союзу Українок ім. О. Стефанів. На виставці передбачується около 40 експонатів різного формату та тематики. Головні експонати присвячені красвидам, гуцулам, дітям, квітам і т. д.

Н. Н.

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що в понеділок, 24-го квітня 1972 року, на 53-му році свого життя, несподівано, відійшов у Вічність наш Найдорожчий

МУЖ, ТАТО, БРАТ, ШВАГЕР, ВУЙКО і КУЗЕН

бл. п.

ТАРАС БОКС

ПАНАХИДА відправиться в четвер, 27-го квітня, о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Tom Quinn, Broadway (між 35 і 36 вул.), Асторія, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 28-го квітня 1972 р. о год. 9:30 ранку в церкві Чесного Хреста, 31-12 30-та вул., Асторія, Н. Й., а звідтам Тлінні Останки будуть перевезені на цвинтар в Ґлен Спей, Н. Й.

В глибокому смутку:

МАРІЯ — дружина
ЮРІЙ — син
ЕВГЕНІЯ — сестра з мужем ВАСИЛЕМ КНИГИНИЦЬКИМ та донькою д-р УЛЯНОЮ і д-р ІВАНОМ ФАЛЬЗАРАНО
ІРЕНА — сестра з мужем ВАСИЛЕМ КОЛОДІЙ і сином ОЛЕГОМ
МАРІЯ — кузенка з мужем МИХАЙЛОМ ГОЛОВЕЙ та доньками: ОРИСЯ та інж. ПЕТРО САЛЯК з ХРИСТЕЮ і ЛЯЛЕЮ; ДАРІЯ і д-р БОГДАН КЕКІШ з УЛЯСЕЮ і РОМЦЕЮ
ЮЛІЯ ОЛІЙНИК — кузенка з родиною в Англії і Польщі
Родина в Україні

Замість квітів на свіжу могилу, просимо складати пожертви на Сиротинець Колеґії св. Ольги — Прудентополіс, Бразилія, чеки виповняти на „Самопоміч", конто 84 — Сиротинець.

АКАДЕМІЯ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
— влаштовує —
дня 30-го квітня 1972 року
о год. 5-ій по пол. в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ
при 215 East 6th Street, New York, N.Y.

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ і ТАНКУ

Під час Фестивалю рівнож відбудеться заходом БАТЬКІВСЬКОГО КРУЖКА при АКАДЕМІЇ

Виграш Образів Українських Мистців

Ввесь дохід з виграшу призначений на допомогу Академії.

Українськиий Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149-2 ave.

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 28 квітня відбудеться там вечір „Молоде перо". Коротенькі вірші, нариси і оповідання читатимуть учасники 5-го Конкурсу Пластової Станиці Ню Йорку на дописи до журналу пластового юнацтва „Юнак". У співочо - музичних інтерлюдіях виступить група з кільканадцяти юначок і старших пластунок. Вступне слово виголосить головний редактор „Юнака" пл. сен. Ольга Кузьмович. Вечором проводитиме організатор конкурсів пл. сен. Марта Л. Ярош.

СВ. П.

Ділимося печальною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 25-го квітня 1972 року у Скач Плейн, Н. Дж., упокоїлася в Бозі наша Найдорожча

МАТИ, ДРУЖИНА і ДОЧКА

св. п.

МИРОСЛАВА ПОЛЕГОНЬКА з роду ГУНДЯК

ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 28-го квітня 1972 р. о год. 9-ій рано з похоронного заведення Бізуба в Картереті до місцевої української православної церкви св. Димитрія і опісля на цвинтар.

Горем прибиті:

ЙОСИФ ПОЛЕГОНЬКИЙ — чоловік
МАРКО і ГЛЕН ІЛЛЯ — сини
Архиєпископ УПЦ в ЗСА МАРКО — батько

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПІСЛЯ СМЕРТИ нашого Дорогого Брата

сл. п. БОГДАНА ЯРОСЛАВА ДОМАЗАРА

буде відслужена
в суботу, 29 квітня ц. р., о год. 8 рано
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в церкві св. Володимира і Ольги

Про молитви просять:
ЕВГЕНІЯ БЯЛА з Родиною
ІВАННА ХАМІВ з Родиною

У МІСТІ ЛОНДОНДЕРРІ В ПІВНІЧНІЙ ІРЛЯНДІЇ ПРИЙШЛО вперше до вуличного бою між католицькими і протестантськими мешканцями, здебільша молодими екстремістами з обох сторін. Військо розділило їх. 25 осіб згинуло від часу, як британський уряд перейняв Північну Ірляндію під безпосереднє правління.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ — НЮ ЙОРК
П'ятниця, 28 квітня ц. р., год. 7:30 веч.

„МОЛОДЕ ПЕРО"

ВЕЧІР УЧАСНИКІВ 5-го КОНКУРСУ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ — НЮ ЙОРК
на дописи до журналу пластового юнацтва „Юнак"

Читає пл. юнацтво: Б. Андрусишин, Н. Блізнак, Х. Дармограй, М. Зелик, Л. Капоґа, О. Кузишин, А. Рак, О. Стасюк, У. Суська, Р. Чикик, А. Юзенів.

Вступне слово: пл. сен. Ольга Кузьмович, головний редактор „Юнака".

Співочо-музичні інтерлюдії: група юначок і група ст. пластунок.

Програму веде: пл. сен. Марта Л. Ярош, організатор конкурсів.

УПРАВА 41-го ВІДДІЛУ ООЧСУ в БРУКЛИНІ
повідомляє, що
в неділю, 30 квітня ц. р. о 5 год. по пол.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ БУДИНКУ
(216 Grand Street, Brooklyn, N.Y.)
відбудеться ДОПОВІДЬ гостя з Англії

д-ра Володимира Микули

на тему:
ПРОТИРЕЖИМНИЙ СПРОТИВ В УКРАЇНІ
Запрошуємо Громадянство взяти численну участь.

УПРАВА

В неділю, 30-го квітня 1972 року

в Катедрі св. ап. АНДРЕЯ ПЕРВОЗВАННОГО
90-34 139th Street, Jamaica, N.Y.

З НАГОДИ 54-ої РІЧНИЦІ ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕТЬМАНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА
ЗА СПОКІЙ ДУШІ
СВ. П. ГЕТЬМАНА ВІДНОВИТЕЛЯ
ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО
І МОЛЕБЕНЬ
В НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
Початок о год. 10-ій ранку

Після цих Богослужб, в нижній залі Катедри
— відбудеться —
УРОЧИСТЕ ВІДЗНАЧЕННЯ
ЗГАДАНОЇ РІЧНИЦІ.

До участи в цих урочистостях запрошує Українське Громадянство

КОМІТЕТ

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. д-ра Романа Стахури

складають на Катедри Українознавства Громадяни Янґставну:

Д-р Іларій і Анна Домбчевські	$50.00
Магістер Мирон і Мґр. Клементина Жмуркевичі	20.00
Д-р Олександер Сидоряк	20.00
Архітект Володимир і Діді Бутенки із Сиракюз, Н. Й.	15.00
Панство Іван і Мирослава Ліщаки	10.00
Адвокат д-р Петро й Софія Гулики	10.00
Панство Олександер і Марія Рибалти	10.00
Панство Микола й Катерина Штині	10.00
Народний Союз, Відділ 218	10.00
Панство Єлисавета й Василь Прокопики	5.00
Панство Петро й Анна Ліщаки	5.00
Пан Дмитро Войтович	5.00
Разом	$170.00

---

99 ВІДДІЛ СУА в ВОТЕРВЛІТ, Н. Й. — 34 ВІДДІЛ СУА в КОГОВС, Н. Й. — ГУРТОК ЛЮБИТЕЛІВ МИСТЕЦТВА в ТРОЙ, Н. Й.

запрошують на

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

який відбудеться

в неділю, 30-го квітня 1972 року
від 11:30 - 7 веч. в УНДомі
391 2-га вулиця, Трой, Н. Й.

В ПРОГРАМІ:

Вистанка колекцій ляльок в українських строях пані Марії Гриневич з Чикаґо, Жіночий Хор Олбанської Округи, пластовий гурток „Ромашки" з Ютики, місцевий чоловічий квартет, танцювальні гуртки з Трой і Вотервліт.

Квитки в ціні 50 цт. для студентів і 1:50 дол. для дорослих можна набути при вступі. Вступ вільний для дітей до 12 років.

This program made possible through the suport of the New York State Council on the Arts.

Сиракюзи, Ютика і околиця!

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
повідомляє, що
в неділю, 7-го травня 1972 р.
о год. 2-ій по полудні в залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
1317 West Fayette Street, Syracuse, N.Y.
— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

участь у яких повинні взяти всі члени Окружного Комітету, голови, секретарі, касирі та конвенційні делеґати слідуючих Відділів:

Бінґгемтон 21	Оборн 38, 202, 283
Геркімер 192	Ром 121
Елмайра 271	Сиракюзи 39,317
Літел Фолс 330	Фултон 263
	Ютика 58, 484

У зборах візьме участь
ЯРОСЛАВ ПАДОХ, головний секретар та ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обласний організатор

В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір Президії Зборів
2. Відчитання і прийняття протоколу минулорічних Зборів
3. Звіти членів Окружної Управи
4. Дискусія над звітами та уділення довір'я уступаючій Окружній Управі
5. Доповіді пп. Я. Падоха і В. Оріховського
6. Вибір Окружної Управи
7. Плян праці на біжучий рік, а зокрема весняної кампанії
8. Внески і запити
9. Закриття Зборів

До участи в зборах запрошується всіх членів УНС та ширше Українське Громадянство.

ЗА ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ:
В. Запаранюк, голова — Я. Сеньшин, секретар

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов у Вічність дня 28-го березня 1972 р. Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ЯКІВ ПАРАХОНЯК

Почуваємося до обов'язку зложити подяку Всечеснішим Отцям Т. Барилякові та В. Пироговi за відправлення Панахиди та похоронів, отцеві пароховi Т. Бариляковi дякуємо за зворушливі слова під час Служби Божої в церкві св. о. Миколая у Філядельфії.

Дякуємо делеґації Українських Комбатантів з прапором, за участь у Панахиді та за прощальні слова п. М. Алексеєвича, голови ОбВУА.

Щиро дякуємо голові і членам Краєвої Пластової Старшини за участь в Панахиді.

Родині, Приятелям та Знайомим сердечно дякуємо за пожертви на Служби Божі, за квіти та за датки на добродійні цілі, а зокрема на „Церкву в Потребі".

Дякуємо Всім, які листовно чи особисто висловили нам співчуття.

Щиро дякуємо усім ВП. Паням, які під керівництвом п. М. Мадилюс, улаштували обід по похоронах.

Наша щира подяка Усім, що взяли участь у Панахиді та у похоронах.

ГАЛИНА — дружина
СЛАВА РУБЕЛЬ — донька

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Якова Парахоняка

на фонд „Церква в Потребі" зложили:

Р. Волчук	$10.00	О. М. Марусяки	$10.00
О. І. Волочовські	10.00	І. Я. Парахоняки	25.00
Л. Р. Гавриляки	10.00	В. І. Петиші	20.00
Р. Герасимович	10.00	З. І. Раковські	10.00
Б. В. Гнатківські	10.00	І. Т. Соболі	10.00
С. І. Королі	10.00	А. Я. Терлецькі	10.00
Т. Купчинська	10.00	Х. Ю. Ференцевичі	10.00
І. Ю. Купчинські	10.00	Р. Ференцевич	10.00
Лучини	10.00	Д. А. Франкен	10.00
		І. З. Шепаровичі	10.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. АННИ ЄЗЕРСЬКОЇ
на Фонд „Церква в Потребі"
15.00 долярів зложили
І. СКОПЛЯКОВА
Б. і В. ГНАТКІВСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. АНТОНА ХУХРИ
жертвуємо 50.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі".
Ярослава й Ірена НЕСТОРОВИЧ з Родиною

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. МИХАЙЛИНИ ШИМАНСЬКОЇ
вчительки парафіяльної школи в Бріджпорт, Конн.,
складаємо 15.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі".
о. Ярослав і Олександра ШУСТ

ВІЛКС БЕРРІ І СКРЕНТОН!
В суботу, 29-го квітня 1972 року
о год. 6:30 вечора
в домі п. Івана Добрянського
при 86 N. Daves Ave., Kingstown, Pa.
— відбудуться —

СПІЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружних Комітетів Відділів УНС
ОКРУГ ВІЛКС БЕРРІ і СКРЕНТОН

В зборах повинні обов'язково участь взяти Відділові Урядовці, Конвенційні Делеґати і представники наступних Відділів:

29, 30, 99, 123, 144, 169, 185, 187, 193, 223, 236, 278, 280, 282, 311, 319, 406 і 409.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Об'єднання обох Округ;
2. Вибір Окружного Комітету і Контр. Комісії;
3. Плян праці об'єднаної Округи;
4. Різні справи.

У зборах візьмуть участь:
ЙОСИФ ЛИСОГІР, головний предсідник УНС;
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний і обласний організатор.

До участи в зборах запрошується Членів і все місцеве Українське Громадянство.

Після Зборів — ПЕРЕКУСКА.

ЗА ОКРУГУ ВІЛКС БЕРРІ:
Ольга Малищак, голова — Василь Стефурин, секретар

ЗА ОКРУГУ СКРЕНТОНУ:
Іван Голик, голова — Василь Нагірний, секретар

Увага! ДІТРОЙТ і ОКОЛИЦІ! Увага!

Неділя, 7 травня 1972 р., о год. 3-ій по пол. в залі Кобо Голл

відбудеться стараннями організацій об'єднаних в УККА

МАНІФЕСТАЦІЯ
В ОБОРОНІ ПЕРЕСЛІДУВАНИХ В УКРАЇНІ
Після Маніфестації похід на площу Кеннеді

- Запротестуймо проти брутального винищування цвіту українського народу.
- Нас мусить бути багато, щоби світ нарешті побачив нас і почув!

Комітет Оборони Переслідуваних в Україні

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ ВІДДІЛ ОГАЙО

ділиться сумною вісткою, що 20-го квітня 1972 року відійшов у Вічність на 72-му році життя, по довгій і тяжкій недузі

св. п. д-р медицини

ОСИП ЯРОСЛАВ БЕРЕСТ

Покійний був довголітнім членом Українського Лікарського Т-ва Північної Америки та автором численних статтей до „Лікарського Вісника".

Нехай пам'ять про Нього назавжди збережеться між нами!

КЕРІВНІ ОРГАНИ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ, ВИБРАНІ НА X-ому КОНҐРЕСІ УККА В ЖОВТНІ 1969 РОКУ:

ЕКЗЕКУТИВА:

Проф. д-р Лев Е. Добрянський, Иосип Лисогір, Антін Батюк, о. шамб. Мирослав Харина, Лев Футала, інж. Стефанія Пушкар, Ігнат Білинський, Степан Спринський, адв. **Іван Робертс**, інж. Микола Семанишин, мгр. Іван Базарко, **проф. д-р Богдан Гнатюк, д-р Володимир Галан, д-р Володимир Душник,** проф. д-р Едвард Жарський, д-р Богдан **Коваль,** мгр. Євген Лозинський, Володимир Мазур, **Дементій Мельник,** дир. Омелян Плешкевич, інж. Леонід Пахолюк, полк. Петро Самойлів, проф. д-р Матвій Стахів проф. д-р Петро Стерчо, Іван Хомко, Андрій Чорнодольський, д-р Богдан Шебунчак.

ПОЛІТИЧНА РАДА:

о. В. Базилевський, О. Бак-Бойчук, д-р Я. Бернадин, д-р О. Білик, проф. І. Вовчук, д-р О. Волянський, мгр. Є. Гановський, проф. Оксана Генґало, Іня Гікава, інж. Я. Гладкий, інж. В. Гнатківський, А. Гончарів, Осипа Грабовенська, Д. Григорчук, М. Грицковян, д-р П. Гой, д-р Б. Дзерович, П. Дорожинський, ред. А. Драган, Марія Душник, інж. В. Забродський, проф. д-р Наталія Іщук-Пазуняк, д-р І. Карапінка, Р. Карбівник, д-р Марія Квітковська, ред. І. Кедрин-Рудницький, д-р І. Козак, Ю. Котляр, Є. Курило, проф. М. Куропась, інж. С. Куропась, д-р М. Кушнір, Мирослава Ласовська, Ляриса Лозинська, Б. Лисяк, А. Никончук, о. Є. Новицький, І. Олексин, мгр. Т. Онуферко, д-р В. Палідвор, І. Поліщук, ред. Л. Полтава, Е. Попіль, С. Поступак, В. Процик, д-р Н. Процик, мгр. Іванна Рожанковська, д-р В. Савчак, проф. К. Савчук, ген. П. Самутин, Квітка Семанишин, О. Сіверський, Ольга Томашівська, З. Федорович, М. Фурда, Б. Футала, Уляна Целевич, д-р М. Чировський, інж. І. Шабельський, проф. Л. Шанковський, Р. Шраменко, проф. А. Штефан.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іван Винник, Стефанія Вовчак, Степан Гаврилюк, Іван Іванчук, д-р Володиммир Нестерчук, Володимир Різник, мгр. Ярослав Савка.

СУД:

мгр. Ярослав Рак, д-р Михайло Дужий, мгр. Адам Гординський, проф. д-р Олександер Ґрановський, суддя Богдан Ластовецький, д-р Степан Ріпецький, д-р Олександер Соколишин, Володимир Сохан, д-р Микола Ценко.

ГОЛОВИ ВІДДІЛІВ УККА — ЧЛЕНИ РАДИ ДИРЕКТОРІВ УККА:

1. Філядельфія, Па. — д-р І. Скальчук, 2. Ню Йорк — адв. М. Пізнак, 3. Нюарк-Ірвінґтон, Н.Дж. — мгр. Я. Рак, 4. Дітройт-Схід і Гемтремк, Миш. — інж. Б. Федорак, 5. Гартфорд, Конн. — інж. Я. Лучкань, 6. Сиракюзи, Н.Й. — д-р І. Гвозда, 7. Клівленд-Парма, Огайо — мгр. В. Ліщинецький, 8. Лорейн,Огайо — проф. А. Кармазин, 9. Джерзі Сіті, Н.Дж. — д-р Є. Котик, 10. Ню Гейвен, Конн. — д-р М. Снігурович, 11. Балтимор, Мд. — В. Чорнодольський, 12. Вашинґтон, Д.К. — д-р Ст. Курилас.

УКРАЇНСЬКІ ЦЕНТРАЛЬНІ УСТАНОВИ І ОРГАНІЗАЦІЇ ЩО ДІЮТЬ В СИСТЕМІ УККА:

Український Народний Союз, Український Робітничий Союз, СУК „Провидіння", Українська Народна Поміч, Союз Українок Америки, Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, Українсько-Американська Допомогова Жіноча Організація, Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук, Організація Державного Відродження України, Організація Ооборони Чотирьох Свобід України, Український Національно-Демократичний Союз в ЗСА, Українська Гетьманська Організація, Об'єднання Українців Революційно-Демократичних Переконань, Українська Селянська Партія, Український Інститут Америки, Товариство Української Кооперації, Товариство Американсько-Українських Професіоналістів, Товариство Українських Правників в ЗСА, Українське Лікарське Товариство Північної Америки, Товариство Українських Інженерів в Америці, Союз Українських Журналістів, Асоціяція Українських Професорів Високих Шкіл, Об'єднання Американсько-Українських Ветеринарних Лікарів в Америці, Об'єднання Мистців Української Сцени, Асоціяція Працівників Української Культури Північної Америки, Товариство Українських Бібліотекарів Америки, Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет, Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", Українська Православна Ліґа ЗСА, Українське Євангельське Об'єднання Півн. Америки, Ліґа Українських Католиків, Організація Оборони Лемківщини, Український Золотий Хрест, Карпатський Союз,, Ліґа Української Молоді Півн. Америки, Молоді Українські Націоналісти, Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарево", Т-во Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського, Організація Української Молоді „Пласт", Спілка Української Молоді Америки СУМА, Об'єднання Української Демократичної Молоді ОДУМ, Союз Українських Студентських Товариств Америки СУСТА, Український Союз Політичних В'язнів, Об'єднання бувших Вояків Українців Америки-ОбВУА, Братство Українських Січових Стрільців, Братство кол. Вояків І-ої Української Дивізії УНА в ЗСА, Товариство бувших Вояків УПА в ЗСА, Українсько-Американські Ветерани, Братство „Броди-Лев", Союз Ветеранів Українського Резистансу, Союз Українсько-Американських Спортових Товариств СУАСТ-Схід, Українська Спортова Централя Америки і Канади - УСЦАК.

Об'єднані Нації борються з фінансовими труднощами

Об'єднані Нації. — 24 ц. м. генеральний секретар Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм відбув пресову конференцію, на якій гірко нарікав на членські держави, що вони залягають з вплачуванням своїх членських внесків, не сплачують свого заборження і толерують такий фінансовий стан тієї найвищої у світі інституції, який межує з банкрутством. Він подав приклади, що ось на 7 квітня ц. р. в касі ОН був один мільйон дол. готівки, а на 14 квітня треба було заплатити рахунки на 11 і пів мільйона. Щасливо, Франція внесла чек на 10 мільйонів, але це була тільки тимчасова полегша, бо тепер в касі є 2,300,000 долярів, а під кінець місяця треба заплатити 11,800,000 дол. Річний бюджет ОН у видатках є кругло на 200 мільйонів дол., що є невеликою сумою навіть у порівнанні з бюджетом міста Ню Йорку, проте членські держави з політичних причин — щоб зберігати Об'єднані Нації залежними від себе — виявляють скупість, а не щедрість. ЗСА покривали 31.52 відсотки бюджету Об'єднаних Націй, але тепер вони зменшають свою контрибуцію на 25 відсотків. Щоб заплатити платні службовикам і такі рахунки, як за світло й телефони, ОН нераз запозичуються у спеціяльних фондах своїх автономних аґенцій, що є річчю нелеґальною.

Лариса Гусак здобула перше місце в Шуманівськім Фестивалі

Американська музична організація МЕА (Мюзік Едукейшен Асосіейшен) для Ню Джерзі, що нараховує понад 300 членів-учителів музики, влаштувала цього року фестиваль творів Роберта Шумана.

Учні мали вивчити 18 шуманівських творів різного формату й трудности. До фестивалю зголосилось 131 учнів з цілого стейту Ню Джерзі, й по першім іспиті допущено лише 54-ох учнів до фіналу, що відбувся 19-го березня ц. р. в Даґлес коледжі в Ню Бронсвіку.

Це — дуже цікава подія, бо поодинокі ці самі твори виконувались кількома фіналістами прилюдно і то навіть двічі, коли важко було вирішити, хто найкраще заграв. Суддями були: президент „Лешетицкі Сосаєті", учителька звісного молодого піяніста Ендру Воц, — Геня Робінор і Марі де Марініс, з Ню Йорку.

У цьому фестивалі і в його фіналі брала участь 9-літня українка Лариса Гусак, учениця УМІ, кл. Галі Клим. Хоча наймолодша між суперниками отримала перше місце за найкраще виконання твору Шумана „Їздець", оп. 68, ч. 23. В нагороду за це вона взяла участь в концерті першунів Шуманівського Фестивалю, що його влаштувала згадана музична організація МЕА 16-го квітня в Юніті Гавз, у Монтклер, Н. Дж. Лариса отримала від директора фестивалю Г. Феррі почесну грамоту й безплатні квитки вступу на найближчий фортепіяновий концерт, що його влаштовує МЕА для мистців-професіоналів.

Таїса Богданська
Пресовий референт УМІ

Успішна пропаґанда молодих союзянок

98-ий Відділ Союзу Українок Америки у Філядельфії займається розповсюджуванням української народної творчости між американським громадянством. Виставки віддзеркалюють американському суспільству наше культурне обличчя, а в деяких випадках пригадують американцям українського походження їхній корінь. Участь в університетських фестивалях, як також виставки в американських бібліотеках — це тільки кілька осягів Відділу. В березні ц. р. зорганізовано виставку в „Джеймс Меморіял" бібліотеці у Лафаєт Гил, Пенсильвенія, де виставлено гуцульську та трипільську кераміку, вишивки, килими, ікони, писанки та кілька книжок про Україну англійською мовою. Передбачаючи можливість великого заінтересування між глядачами Відділ заздалегідь видрукував летючку з інформаціями про Україну, її культуру та про українців Летючки також включали бібліографію про найновіші видання книжок про Україну і українців англійською мовою, і їх розповсюджують союзянки при кожній виставці. Багато глядачів вже знали про „Юкрейніен Арт" тому, що в лютім ц. р. у „Плимит Мітінґ Мол" коло Філядельфії, Відділ брав участь у міжнароднім базарі, де при українському кіоску продавали гуцульську і трипільську кераміку та праці мистців: Слави Ґеруляк, Софії Лади і Шонк - Русича, як також писанки п-і Бадуляк, відомої мешканцям Філядельфії і околиці з телевізійного виступу, де вона демонструвала писання писанок. Виставка зробила дуже сильне враження на глядачів і Відділ запрошено приготовити подібну виставку цього місяця у Нориставн бібліотеці, теж коло Філядельфії.

Дзвінка Швед
мистецька референтка
98-го Відділу у
Філядельфії

ВІДГУК СВЯТ

ЧИ ПИСАНКУ МОЖЛИВО ВКРАСТИ?

Коли закінчились великодні відправи в церкві, дівчата висипалися на свіжий сніг виводити традиційні гаївки. Що й казати, довкола спектаклю створилося живе людське коло, а в колі, перервані бравами для хороводів-гаїлок, завелися розмови. Мене зацікавила розмова між продавцем авт і мистецтвознавцем.

— Уявіть скандал, який учора стався — почав продавець авт. — Пішла моя жінка вчора під вечір паску святити, залишила на мить кошик, щоб плащаницю поцілувати, вертається, а з трьох писанок у кошику тільки дві залишилися.

— Однієї, значить, не стало — прецизував справу мистецтвознавець. — Узяв хтось...

— Як то „взяв"? Украв, найганебніше вкрав! І то в церкві, і то в парафії, де нібито самі порядні люди, де кожний перед Великоднем сповідався. Воістину. скандал, якого люди ще не бачили!

Мистецтвознавець добродушно посміхнувся:

— Не гарячкуйтесь, головіче, й не грішіть на Великдень.

— Я — грішити? — ще обпареніше кинувся продавець. — Може ви ласкаво говорили б про гріх у злодія, що вкрав...

— Та який тут злодій, яка крадіж? Чи вам не відомо, що на Великдень люди обмінюються писанками? В нас так, а в інших народів виставляють чи заховують їх під кущами, щоб діти шукали і знаходили їх. А раз справа не в купівлі, тільки в обміні, чи в даруванні — то не може бути мови й про крадіж. Просто хтось на пам'ятку собі взяв...

— Але ж я ту писанку був купив, чотири доляри дав — дещо „декрешендо", але все ще агресивно вкинув пошкоджений продавець.

На це тільки ждав мистецтвознавець:

— Стало-бить, писанка з себе незвичайну кралю являла.

— Ясно, що так — залепетів продавець, щасливий, що співрозмовець-суддя нарешті трохи і його сторону вислухує. — Жовто-чорні, тобто насправді жовті кліточки, з чорними розетами на бігунах і з червоною крайкою посередині.

— Ну, якщо так, то ви, головіче, таки допустилися важкого гріха.

— Як то? — ледве чутно пролебедів продавець.

— А так: ви своєю писанкою-кралею наставили на людину засідку-спокусу. Це гріх. Людина, яка дивилася на цю спокусу, думала ввесь час, як би присвоїти собі чужу власність — це теж гріх. Вкінці людина пішла до голови по розум, що взяти писанку — поступок не гріховний, тільки обичаєвий, взяла писанку і зліквідувала тим спокусу... У висліді лишається тільки ви з гріхом наставлення спокуси на ближнього.

— Але, але ж я зовсім не думав своїми писанками нікого спокушувати. На славу Божу тільки їхню красу людям показати хотів — безвиглядно боронився без вини винуватий. А „суддя" вже приматкобожувався до нього:

— Я вірю вам, головіче. І Бог напевно теж вам вірить. Але люди судять не наші задуми — тільки діла. Идіть із Богом і більше не грішіть.

— Тобто, відтепер маю нести до свячення білі некрашені яйця?..

— Очевидно. Тоді ні спокуси для других, ні гріха для вас не буде...

В ту мить дівчата — в гуцульських кептариках і коротких спідничках, самі як писанки — закінчили свої хороводи зі співами і ринули до одягалень. Люди стали розходитися.

Продавець авт наздігнав мистецтвознавця, і, вказуючи на дівчат, спитав:

— А це хіба не спокуса на нашого брата? Не гріх?

— Не на таких старих, жонатих і сімейних, як ви — завирокував той. — У вашому випадку це були б тільки побожні бажання...

О. Сип

Філядельфія вшанувала пам'ять Головного Командира УПА

Українське громадянство у Філядельфії віддало поклін великому синові України, Головному Командирові УПА Ген.-Хор. Романові Шухевичові — Чупринці 5-го березня, 1972 р. у 22-гу річницю геройської смерти, панахидою у переповненій церкві Христа Царя, з участю делеґацій з прапорами ООЧСУ, Пласту і СУМА. Панахиду відслужили парох о. Василь Головінський, о. О. Бурак і о. Я. Захарясевич. Отець парох підкреслив значення героїчних чинів у виховуванні молоді, згадав про славну УПА та її Головного Командира ген.хор. Романа Шухевича.

Після Богослужби і панахиди у виповненій парохіяльній авдиторії з участю великої кількости молоді, відкрив Жалобні Сходини крайовий голова Т-ва кол. вояків УПА Михайло Ковальчин, вшановуючи поляглих за волю України героїв хвилинною мовчанкою та вояцьким словом про нескореність та геройський дух УПА в боротьбі проти трьох ворожих окупантів України.

У доповіді, що її виголосив інж. Мирон Ганушевський, подано влучну характеристику генерала Романа Шухевича як вояка-лицаря і командира, про якого з найбільшим признанням висловився генерал Павло Шандрук, порівнуючи його до найбільших полководців світу та вичисляючи прикмети його характеру, що дало йому змогу стати найкращим провідником і леґендарним Командиром, що виявилася протягом 7-ох літ у найважчій боротьбі в обставинах, що їх не знає історія.

Велика віра у незнищимість українського народу та його відданість справі визволення дала Командирові могутню силу стати на прю зі стократно сильнішим ворогом. Прелеґент підкреслив глибоку релігійність Романа Шухевича, що вже за молодих літ твердив, що український націоналізм не опертий на релігійних принципах не видержить проби. Тому у своїй послідовності відав під Покров Пречистої Богородиці Українську Повстанську армію, а священники часто шукали захисту для підпільної церкви у бункрах УПА і гинули разом з бійцями у боях з ворогом.

Нав'язуючи до ген.-хор. Романа Шухевича як людини, прелеґент навів декілька споминів з юних літ, де під час спільних пластових мандрівок проявлялися маркантні черти здисциплінованости характеру, з прикметами заправленого спортовця і людини у повному значені того слова. Своєю тактикою, дружнім відношенням, життєрадісним ставленням до проблем та великою силою інтелекту потягав за собою усіх друзів.

Це вперше громадянство Філядельфії пізнало Романа як повноцінного юнака. І недарма знаний пластовий виховник сеньйор Яро Гладкий у своєму зверненні до молоді, уважає ген. Романа Шухевича за примір найвищого ідеалу з трьома найважливішими притаманностями, а це глибоким почутям особистої і національної чести, геройської відваги і лицарської хоробрости в боротьбі повній самопосвяти і жертвенности за Соборну Українську Державу.

Дальше прелеґент нав'язуючи до звернення — до української еміґрації та віри у глибоку життєвість українського народу, підкреслює, що віщі слова Командира сповняються. В Україні йде дальше боротьба за право на життя, за свободу думки і вислову та права людини бути господарем на своїй землі.

Доповідь започатковано віршем О. Лубської „Чупринці" та закінчено віршем „Білогорця".

У другій частині Жалобних Сходин впроваджено новість, а це монтаж зі споминів про ген. Романа Шухевича, пера інж. Мирона Ганушевського, що був ілюстрований барвними прозірками, картин мистців Христини Дохват та Едварда Козака, з участю голосів сумівців, що були записані на ленті, а саме Павлінн Волянюк, Романа та Ігоря Мірчуків і Романа Кнігиницького, в оформленні виховника СУМА Мирослава Солтиса.

По багатьох зворушливих сценах, де приявні чули голоси ген.-хор. Романа Шухевича та його друзів з УПА, залишився незабутній спомин, головно у молоді, що так жадібно сприймає через слухові й зорові враження це все що формує і кристалізує силу духа, та в майбутньому шляхетність характерів, коли людина росте, мужніє і стає на призначеному місці в громадському житті свого народу.

О. К.

ТАРЗАН, Ч. 6737. Чулю хоче допитувати дикунів

Ми ще досі не знаємо, пане, чому власне Омари хотіли, щоб людські руки, що їх вони купували у тих вагабундів, були висушені димом... так, щоб могли довгий час перетривати!

Ті Омари, сотнику Чулю, для когось потребують доказу, що вони виконують дані їм накази.

Це власне завдання, що ми його не могли виконати внаслідку Тарзанової рани. Тарзан думає, що Омари є тільки агентами!

З Вашого дозволу, пане, я зроблю так, що Омари назвуть своїх звержників! Я знаю, як зробити, щоб вони говорили!